

Uddybende tekst omkring den måde jeg arbejder på, og den etik jeg udøver.

Uanset om jeg arbejder i en relation til et enkelt menneske, eller til en gruppe af mennesker, søger jeg relationer hvor forholdet er præget af gensidighed og vilje til at være der på den andens betingelse. Det er primært gennem samtaler jeg bidrager, men jeg har også en del materiale, der på overskuelig vis kan inspirere dem jeg samarbejder med, så de gennem egen hverdagspraksis og refleksion, løbende kan arbejde sig frem til en god solid hverdagspraksis.

Der er to vigtige coachings former som jeg er særligt uddannet og trænet i. Filosofisk coaching og protreptiske samtaler. Filosofisk coaching og protreptikken henter inspirationen i filosofien, bl.a. den sokratiske samtale, hvor man finder svarene hos sig selv, på baggrund af udfordrende spørgsmål. Protreptikken tager direkte afsæt i det filosofiske univers, og søger efter de værdier i livet man så at sige finder vigtigt nok til forfølge.

Jeg har en bred vifte af coachings praksisser, og vil nu give et mere konkret billede på den variation, der er i den samtalepraksis og coaching, jeg er inspireret af i mit arbejde.

- Protreptisk coaching er en upersonlig personlig samtale, hvor jeg er solidarisk og skabende uden at være blottende. Den søger i værdierne i mennesket som menneskets orienteringspunkt for handlekraften, friheden og identiteten. Denne form kan rettes mod individ og gruppe.
- Filosofisk coaching henter inspiration i et bredt felt af tilgange til coaching. Filosofisk coaching kan danse med et eller flere problemstillinger og paradokser. Paradokser som netop træder frem som forgrund i mennesket, men som bliver fremtrædende på en baggrund af de muligheder og nødvendigheder, et polycentreret og emergent samfund til stadighed producerer og reproducerer. Denne form kan rettes mod individ og gruppe.
- Den systemiske og narrative coaching søger bag om den autopoetiske diskurs, man gør brug af, og etablerer nye fortællinger om egen identitet. Denne rettes mod individ og gruppe.
- Kognitiv coaching coacher medarbejderen frem mod ny måder at handle. Identitet er her knyttet tæt til kognition. Denne form rettes mod et individ og ikke grupper.
- Psykodynamisk coaching søger bag om følelser, stemninger - patos - og psykologiske tilgange til identitet. Denne form rettes mod et individ, og bruges ikke i grupper.

Når man coacher arbejdes der som bekendt med sprællevende mennesker, i en samtale, med en lige så levende en coach. Derfor er forholdet emergent i sit væsen. Det kan ikke foregribes men opstår undervejs. Det er derfor godt for mig at huske, at jeg som coach principielt intet ved, og altid møder den anden åbent.

Jeg berører den individuelle såvel som kollektive identitet, og åbner op for transformationer, hvad enten det er en personlig-, organisatorisk- eller kulturel identitet. Identitet bruges her bredt, og er ikke entydigt begreb, men kan ses fra forskellige perspektiver der samlet danner udgangspunkt for transformationer i forskellige niveauer af menneskets, organisationens eller den brede kulturelle identitet.

Når jeg arbejder med coaching, identitet og transformativ forandring /læring, giver det derfor god mening for mig, at huske på, at identitet netop er underlagt de psykologiske og sociologiske vilkår som mennesket skal fungere under, samt at disse spiller sammen. Endvidere er det vigtigt, at huske, at det møde man har med mig, ikke er uskyldigt, men kan vise sig at være meget vigtigt. Noget kan deltagerne ændre på, andet kan de ikke, og det skal mine spørgsmål respektere.

Coaching er en intimteknologi, hvor man kommer tæt på andre mennesker. Det er jeg meget bevist omkring. Symmetriproblemet – magtforholdet - der altid er i spil, evnen til at vurdere begivenheden, efterleve eventualerne, viljen til at være der på den andens betingelse og forståelsen af at jeg må fastholde en relation, hvor den anden ikke bliver et objekt, er noget af det vigtigste, når jeg arbejder med mennesker og intimteknologi.

Jeg sætter en ramme, og udøver selviagttagelse og selvkritik i mit arbejde. Det er en nødvendig dyd for mig. Derfor agerer jeg tydelig game master, og er meget påpasselig med ikke at påfører mennesker et ansigtstab. Det er mig magtpåbyggende, at ingen mister deres værdighed, i de processer og samtaler jeg faciliterer.